

Kondziolecka

Mel. ludowa
T. Sygietyński
oprac. tekstu M. Zimińska-Sygietyńska

9

Ka - za - ła mi mo - ja ma - ma prząść kon - dzieł - kę, że - bym so - bie za - ro - bi - ła na po - ścio - łąkę.

17

Oj fit, fit a bo da - ją chcę u - prząść a nie da - ją kon - dzie - łą - cka, kon - dzie - łą - cka.

Ja ze swoją kondziolecką dalej w żyto!
Chłopak za mną, a bodaj go! Jej się chwyto.
Oj fit, fit, a bo daj ją,
chcę uprząść, a nie dają -
Kondziolecka!
Oj fit, fit, kondziolecka!
Oj fit, fit, koszulecka!
Kondziolecka!
Kondziolecka!

Ja ze swoją kondziolecką buch! Do sieni,
a bodajże kondziolecke diabli wzieni.
O jej, jej, a bodaj ją!
O jej, jej, nie oddają!
Kondziolecka!
O jej, jej, a bodaj ją!
O jej, jej, nie oddają!
Kondziolecka!
Kondziolecka!